

דבורה מוניץ ביום חתונתה
— לבגיי הכר

ממה שהיא עושה לילדים. דבורה מכה אותם בחגורה ובמקל ללישת בצק, וחוקרת אותם כדי להוציא מהם סודות עלי. היא רוצה שהם יאשרו את הדימויות שלה. לדעתי, היא מסוכנת לילדים ו- אני אעמוד על כך שהם יהיו תחת השגחת. לכן אני מתנגד לדרישה שאני אעזוב את הבית. הילדים צריכים בית ואני אשאר עימם. לגבי הסכומים האסטרונומיים ש- היא דורשת ממני — אני עוד לא השתגעתי עד כדי כך שאשלם לה. כל מה שאני מרוויח לא מגיע אפילו לשליש מ-152 אלף לירות. התביעה שלה היא דימויות, מוד- רה ומגוחכת. משוגע מי שיישלם לה את הסכום הזה.

כך היא בונה את כל הסיפורים שלה. כל דבר הופך אצלה לבטח הוא עושה כך וכך, והיא מאמינה בזה. אין לי ספק שהאשה הזאת זקוקה לטיפול נפשי. אפילו בית- המישפט השתכנע באי-רציונות ה- טענות שלה, וכבר ביטל צו עיכוב יציאה מהארץ וצו-עיקול שהוציאה. מעולם לא השתמשתי בכספים שלה. היא הרי שומרת על הרכוש שלה מכל מישמר. כל מה שהגעתי אליו, הגעתי בכוחות עצמי וב- כסף שהבאתי אני. אין לי שום יאכטה ומעולם לא הייתי אפילו על יאכטה. גם הסיפורים על המכור ניות היקרות, הבילויים וכל הש- אר הם אוסף של דימויות חול- גיים. אך כל זה מפריע לי פחות

(המשך מעמוד 55)

זאת עובדה שהיא הפסיקה לקנות מזון ומיצרכים. הילדים נשארו רעי- בים ומזונחים.

כשראיתי שדבורה לא קונה כלום, התחלתי להביא בעצמי את המיצרכים הביתה. ניסיתי מפעם לפעם לתת לה שוב כסף לקניות, אך היא המשיכה להעלים את ה- כסף. דבורה גם הפסיקה לטפל לגמרי בילדים. היא הזניחה את כל עבודות הבית. הכל מלוכלך ומטונף, והיא יושבת כל היום וחור- פרת גובלנים.

בלית ברירה הפכתי אני להיות גם האבא וגם האמא. הייתי בא אחרי העבודה, מטפל בילדים, לוי- קח אותם להורים שלי לאכול ארו- חה חמה ודואג לכל הצרכים. ל- דבורה לא איכפת מכלום והכל מור- טל על הראש שלי.

„תביעה

מגוחכת”

כך ההאשמות שלה שאני לקחתי ממנה כסף, ושאני מבלה עם בחורות וכל השאר הם שקר וכזב. זה הכל פשוט פרי דימיון שלה. מרוב שהיא אינה עושה כלום, היא החלה פשוט להמציא דברים. היא עוקבת ובו- לשת אחרי לכל מקום. כל דבר ש- אני עושה היא רושמת על פתקים קטנים, שאותם היא שומרת. על הפתקים היא גם כותבת פרשנו- יות. מצאתי למשל פתק שלה שבו היא כותבת: „אברהם התקשר ב- שעה ארבע הביתה. שמעתי ברקע קולות של אנשים. בטח הוא נמצא בביתקפה עם אחת הזונות שלו.”

דבורה מוניץ ביום שינוי רב —

יל נא מלפא גמטאין אמת : דליתא

שלום, שמי קרוליין. אני שחקנית וזמרת, ואני אוהבת להרגיש טבעי בבגדים שלי. אני לובשת דלתא, החולצות, הגופיות והתחתונים של דלתא אופנתיים ורכים, ממש מזמינים לגעת, מיוצרים מ-100% כותנה סרוקה, בצבעים מרהיבים ובגזרות מחמיאות, וההרגשה - טבעית וחופשית.

אני מזמינה אתכם לחנויות הכל-בו, לחנויות המזון בשרות עצמי, ולחנויות ההלבשה המובחרות, לבוא ולגעת בדלתא, ואולי אפילו נפגש פנים אל פנים. להתראות!

טבעי שלובשים דלתא